

[Poulsgaard.]

der, politikerne tager på? Så er der ingen forargelse, for det kunne måske komme til at gavne én selv til sidst. Det er hykleri!

Finansministeren (Knud Heinesen):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger og svare på nogle af de spørgsmål, der er gjort vedrørende statsfinanserne. Jeg skal først sige lidt til hr. Christophersen, som underholdt, for jeg ved ikke hvilken gang, tinget med sine meget trivielle bogholderimæssige betragtninger. Når jeg gør en del ud af disse bemærkninger fra hr. Christophersen, er det bestemt ikke, fordi de var særlig interessante eller særlig velunderbyggede, men fordi det kan være nødvendigt at få sat et par ting på plads.

Hr. Christophersen sagde, at regeringen skulle have overtaget den tidligere regerings finanslovsforslag, for så havde vi fået nogle flere besparelser. Der er jo det rigtige i det, at så havde vi fået en halvering af børnetilskuddet, hvad klare sociale grunde taler imod. Men jeg går ikke ud fra, at vi endnu en gang skal diskutere børnetilskudsspørgsmålet. Og, siger hr. Christophersen så, så havde vi også fået et mindre underskud. Ja, det er klart, at hvis man foretager en kraftig nedskæring af velbegrundede tilskud til familier med børn og andre lige så velbegrundede sociale ydelser, så kan man naturligvis på denne facon formindske statens underskud.

Det er der ikke noget opsigtsvækkende i, men man må forstå hr. Christophersen sådan, at han øjensynlig mener, at man slet ikke behøver at argumentere mere for den sag, bare underskuddet nedbringes, så er det tilstrækkeligt. En nedskæring af det offentlige ydelser er for hr. Christophersen et mål i sig selv, som ikke kræver nogen særlig begrundelse.

Det er mit partis klare synspunkt, at besparelserpolitikken ikke skal bruges til med et pennestrøg at afskaffe den sociale sikring og væsentlige og velbegrundede sociale ydelser for befolkningen, som det har kostet mange års politisk kamp, ofte imod hr. Christophersens parti og andre borgerlige partier, at opnå, så længe disse stadig væk er fornuftige og velmotiverede.

Men det er klart, at venstre synes, man

skal benytte lejligheden, hvor besparelser er nødvendige, og hvor man i virkeligheden kan gejle en stemning op for en mere restriktiv finanspolitik, end hvad der er økonomisk velbegrundet, til at få afskaffet politiske forhold, politiske og sociale fremskridt, som man har været imod. Det synes vi ikke, og det er i virkeligheden her, uenigheden ligger.

Uenigheden drejer sig ikke i særlig grad om besparelser, den drejer sig om noget helt andet. Den drejer sig nemlig om, i hvilket omfang befolkningen skal fratages deres ydelser fra det offentlige.

Hr. Schlüter sagde det ganske klart og understregede, at det var det, det drejede sig om, og det er der ikke noget overraskende i. Det har ikke noget med den aktuelle statsfinansielle situation at gøre, det er jo en simpel følge af de synspunkter, som altid har været udtrykt i borgerlig politik.

Når man så videre hører hr. Christophersen tale om underskuddet på statsbudgettet, bliver det ganske tydeligt, at det indtryk, som skal efterlades, er, at dette underskud er meget større nu, end det ville have været, hvis vi havde haft en venstreregering. Jeg så citeret for et par dage siden, at venstre skulle have udtalt, at hvis vi havde haft en venstreregering, så ville underskuddet på statsbudgettet have været 4-5 mia kr. mindre end regeringens underskud. Jeg har ikke siden ved nogen lejlighed og heller ikke i dag hørte dette tal bekræftet, og det kan jeg godt forstå. Jeg går derfor ud fra, at det var en vildmand, for alle her ved jo, at det, som forskellen i underskuddet drejer sig om, med en yderst velvillig fortolkning, er noget i retning af størrelsesordenen 1½ mia kr., og hovedparten af det skyldes som bekendt venstres føromtalt nedskæringsforslag vedrørende børnetilskuddene. Men det er jo rigtigt nok også en forskel, som hr. Christophersen kan få meget ud af, og væsentligt mere, end man overhovedet sagligt kan begrunde.

Det andet indtryk, som utvivlsomt skal sætte sig i sindene, når hr. Christophersen taler om underskuddet, er, at det er forkert at have et underskud, at det er forkert at underbudgettere, at det i hvert fald er forkert at have et underskud af den størrelse og at underbudgettere i den størrelsesorden, som vi gør nu. Jeg vil sige, at det